

Dosarul nr.3r-108/17

Instanța de fond: Curtea de Apel Chișinău – V. Mihaila,

DECIZIE

19 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinând recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Oztor”,

în cauza civilă la acțiunea Societății cu Răspundere Limitată „Oztor” împotriva Consiliului Concurenței cu privire la contestarea actelor administrative, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2017,

CONSTATĂ:

SRL „Oztor” la data de 21 iulie 2017 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Consiliului Concurenței cu privire la anularea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA -16 din data de 22 mai 2017 privind constatarea încălcării art. 68, alin. 1, lit. d) al Legii Concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 de către SRL „Oztor”, aplicarea amenzii în mărime de 0,45 % din cifra totală de afaceri realizată în anul 2016, ceea ce reprezintă 39 183,21 lei și anularea procesului – verbal de efectuare a inspecției din data de 16 mai 2017. Totodată a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare, prin suspendarea executării deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-16 din data de 22 mai 2017 (f.d.2-6).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din data de 23 iunie 2017 s-a respins ca lipsită de temei cererea SRL „Oztor” privind aplicarea măsurilor de asigurare (f.d.42-46).

Nefiind de acord cu încheierea Curții de Apel Chișinău din data de 23 iunie 2017, SRL „Oztor” a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care să fie admisă cererea SRL „Oztor” privind asigurarea acțiunii prin suspendarea deciziei Plenului Consiliului Concurenței (f.d.62-66).

În motivarea recursului recurenta SRL „Oztor” a indicat, că aplicarea amenzii în mărime de 0,45 % din cifra totală de afaceri realizată în anul 2016, ceea ce reprezintă 39 183,21 lei poate aduce grave deficiențe în activitatea întreprinderii, creând dificultăți la achitarea salariilor angajaților, impozitelor, rambursarea creditelor și a altor plăți obligatorii.

Analizând temeiurile recursului în raport cu încheierea contestată și materialele cauzei, instanța de recurs reține următoarele.

Conform prevederilor art. 425 CPC termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Materialele cauzei atestă, că încheierea Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 23 iunie 2017, recepționată de către SRL „Oztor” la data de 03 iulie 2017, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele dosarului (f.d. 50).

În aceste circumstanțe recursul depus la data de 06 iulie 2017, se consideră depus în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. 3) CPC recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

La caz, Colegiul a constatat, că SRL „Oztor” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ, solicitând anularea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr.DA-16 din data de 22 mai 2017, prin care s-a constatat încălcarea art. 68, alin. 1, lit. d) al Legii Concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 de către SRL „Oztor”, cu aplicarea amenzii în mărime de 0,45 % din cifra totală de afaceri realizată în anul 2016, ceea ce reprezintă 39 183,21 lei și anularea procesului – verbal de efectuare a inspecției din data de 16 mai 2017.

În conformitate cu prevederile art. 174 alin. 1) CPC *„la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța poate lua măsuri de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești”*.

Instanța de recurs a reținut, că la examinarea cererii de aplicare a măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, urmează a fi verificată: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii; asigurarea unui echilibru între interesele părților interesate.

Totodată, conform art. 21 al Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, *„suspendarea executării actului administrativ contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de contencios administrativ concomitent cu înaintarea acțiunii. În cazuri temeinic justificate și în scopul prevenirii unei pagube iminente, instanța poate dispune suspendarea actului administrativ și din oficiu”*.

Astfel, instanța de recurs constată, că la soluționarea chestiunii privind suspendarea actului administrativ, instanța ia în considerație toți factorii și interesele relevante și dispune suspendarea actului administrativ numai dacă constată că actul este susceptibil de a cauza un prejudiciu iminent, ce ar putea fi ireproșabil, sau dacă există temeiuri vădite privind ilegalitatea actului.

Noțiunea de pagubă iminentă în sensul Legii contenciosului administrativ poate viza o potențială perturbare a funcționării unei instituții sau al unui serviciu public sau afectarea gravă a altui interes public sau privat.

La caz, prin executarea deciziei cu privire la aplicarea amenzii în mărime de 39 183, 21 lei, ce constituie **0,45 %** din cifra totală de afaceri realizată în anul 2016, nu persistă riscul perturbării funcționării întreprinderii sau afectării grave a interesului public sau privat, ori cuantumului amenzii aplicate nu constituie o sumă impunătoare pentru recurent, el neprobând acest fapt.

Prin urmare, executarea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-16 din data de 22 mai 2017 nu poate duce la perturbarea funcționării SRL „Oztor”.

Mai mult ca atât, prin prisma art. 47 alin. 4 al Legii concurenței, legiuitorul a prevăzut expres modalitatea de revendicare a drepturilor plătitorului în cazul în care decizia contestată este anulată de instanță, suma amenzii restituindu - se acestuia în termen de 45 zile din bugetul de stat. În atare circumstanțe, neaplicarea măsurii de asigurare a acțiunii nu face imposibilă restituirea sumelor bănești achitate.

Astfel, din considerentele menționate Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat, cu menținerea încheierii instanței de apel din 23 iunie 2017.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Se respinge recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Oztor”.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2017 în cauza civilă la acțiunea Societății cu Răspundere Limitată „Oztor” împotriva Consiliului Concurenței cu privire la contestarea actelor administrative.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas